

Sygn. akt VII U 1225/16

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25.10.2016 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Iwona Iwanek

Protokolant :st. sekretarz sądowy Kamila Rakowska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 25.10.2016 r. w Świdnicy

sprawy **M. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek odwołania **M. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 19.05.2016 r. Nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 19 maja 2016 roku, znak: (...) w ten sposób, że ustala, że wnioskodawca M. S. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu począwszy od dnia 01 grudnia 2015 roku z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek A. R.;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawcy kwotę 360 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1225/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca M. S. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 19.05.2016 r. nr (...) stwierdzającej, że M. S. jako pracownik u płatnika składek A. R. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 01.12.2015 r. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podniósł, że po zakończeniu prowadzenia działalności gospodarczej zarejestrował się jako bezrobotny, aktywnie poszukując zatrudnienia. Wnioskodawca wskazywał, że został zatrudniony na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierowcy, za wynagrodzeniem brutto 3000 zł, które jest standardowym na tożsamym

stanowisku, wykonywał obowiązki wynikające z umowy o pracę pomimo zdiagnozowanej choroby stawu biodrowego. Wnioskodawca podkreślił przy tym, że okres oczekiwania na zabieg operacyjny wynosi 5 do 8 lat, a okres oczekiwania na operację ortopedyczną w Szpitalu w K. przekracza 1 rok, ponadto w chwili zawarcia umowy o pracę nie miał wyznaczonego ośrodka leczniczego ani terminu operacji. Wnioskodawca wskazał, że w chwili zawierania umowy o pracę nie wiedział kiedy może odbyć się operacja, zatem jej wykonanie w styczniu 2016 r. i związane z tym zwolnienie lekarskie nie może być przemawiać za pozornością umowy o pracę.

W odpowiedzi na odwołania strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniosła o jego oddalenie podnosząc, że umowa zawarta przez strony miała na celu wyłącznie uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby i macierzyństwa. Zdaniem pozwanej powyższe wynika ze sprzeczności co do przyczyn niewykonania wstępnych badań lekarskich, faktu odbycia szkolenia BHP, godzin pracy oraz krótki okres pomiędzy zatrudnieniem, a powstaniem niezdolności do pracy.

Postanowieniem z dnia 06.07.2016 r. Sąd zawiadomił A. R. o toczącym się postępowaniu i możliwości wstąpienia do sprawy w charakterze zainteresowanej. A. R. nie złożyła oświadczenia o wstąpieniu do sprawy w charakterze zainteresowanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

A. R. od dnia 20.11.2010r. prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...) Handel (...), w zakresie sprzedaży hurtowej owoców i warzyw (PKD 46.31.Z) w W.. W hurtowni płatnik zawsze zatrudniał jednego pracownika na stanowisku kierowcy magazyniera, posiadając dwa pojazdy dostawcze do rozwożenia towaru.

Wnioskodawca M. S., w okresie 01.10.1991r. do 30.11.2014r. prowadził działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej owoców i warzyw oraz sprzedaży detalicznej żywności, napojów i wyrobów tytoniowych, w wyspecjalizowanych sklepach pod firmą Handel (...) w W.. Po zakończeniu prowadzenia działalności gospodarczej wnioskodawca zarejestrował się jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w W., z prawem do pobierania zasiłku od dnia 04.12.2014r. przez okres jednego roku. Pod koniec pobierania zasiłku dla bezrobotnych wnioskodawca rozpoczął poszukiwanie zatrudnienia. Zgłosił się wówczas do A. R., prowadzącej hurtową sprzedaż owoców i warzyw, u której zaopatrywał się w towar w trakcie prowadzenia działalności gospodarczej. A. R. zaproponowała wnioskodawcy zatrudnienie, wskutek czego w dniu 01.12.2015r. strony zawarły umowę o pracę na stanowisku kierowcy, magazyniera, na czas określony od 01.12.2015r. do 31.12.2016 r. za wynagrodzeniem 3 000 zł brutto. W dniu 02.12.2015r. wnioskodawca odbył szkolenie BHP i został dopuszczony do wykonywania obowiązków wynikających z umowy o pracę.

W trakcie zatrudnienia wnioskodawca zajmował się rozwożeniem towaru do kontrahentów A. R., którymi były osoby zajmujące się handlem detalicznym na terenie W., S., S., B., W.. Wnioskodawca rozwoził towar na zamówienie, rozładowywał go, przekazywał fakturę i odbierał pieniądze. Oprócz dostaw towaru, wnioskodawca przyjmował towar w hurtowni pracodawcy, układał go, przygotowywał do rozwiezenia według składanych zamówień. Rozwożeniem towaru przy użyciu pojazdu dostawczego P. (...) wnioskodawca zajmował się od godziny 6 do 12, w pozostałym czasie pracując na terenie hurtowni (...). W trakcie wykonywania pracy wnioskodawca utykał na nogę z uwagi na wcześniejszy już problem zdrowotny stawu biodrowego, jednak powyższe nie wpływało na jakość wykonywanych obowiązków pracowniczych w pełnym wymiarze czasu pracy. Wnioskodawca pozostawał w leczeniu ortopedycznym i był zakwalifikowany do zabiegu endoplastyki stawu biodrowego, jednak nie znał terminu w jakim będzie zabieg przeprowadzony.

W styczniu 2016r. wnioskodawca otrzymał ze szpitala telefon o możliwości wykonania zabiegu operacyjnego w dniu 21.01.2016r., na co wnioskodawca wyraził zgodę. W okresie od 21.01.2016r. do 29.01.2016r. wnioskodawca przebywał w (...) sp. z o.o. w K. na Oddziale Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej z uwagi na przeprowadzenie zabiegu alopastyki całkowitej stawu biodrowego lewego, a w okresie od 29.01.2016r. do 19.02.2016r. wnioskodawca

przebywał na Oddziale Rehabilitacyjnym tego szpitala. Zwolnienie lekarskie wnioskodawcy trwało pełne 182 dni, od dnia 21.01.2016r. Po upływie tego czasu lekarz zezwolił wnioskodawcy na wykonywanie lekkiej pracy.

W trakcie trwania zwolnienia lekarskiego wnioskodawcy, z dniem 30.06.2016 r. A. R. zakończyła prowadzenie własnej działalności gospodarczej.

Po zakończeniu okresu zwolnienia lekarskiego wnioskodawca rozpoczął pracę w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku kierowcy magazyniera, z tą różnicą, że obecnym pracodawcą wnioskodawcy jest Z. R., matka A. R., prowadząca hurtownię w tym samym miejscu, co poprzedni pracodawca wnioskodawcy.

dowód: akta ZUS

zeznania świadka K. K. k.5, e –protokół 00:05:46

zeznania świadka J. S. k.51-52, e-protokół 00:12:57

zeznania świadka W. M. k.52, e-protokół 00:21:21

zeznania wnioskodawcy M. S. k. 52-53, e-protokół 00:27:36

wydruk (...) k.11

decyzje Starosty W. k.13-14

Zaskarżoną decyzją z dnia 19.05.2016 r. strona pozwana stwierdziła, że M. S. jako pracownik u płatnika składek A. R., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 01.12.2015 r. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że całokształt ustaleń wskazuje na brak realizacji stosunku pracy, a dokumenty płacowe przedstawione przez A. R. zostały przygotowane wyłącznie na potrzeby postępowania przed organem rentowym.

dowód: akta ZUS

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd zważył :

Odwołanie jest zasadne.

W pierwszej kolejności wskazania wymaga, że nie sposób – co czyni strona pozwana - oceniać czynności prawnej jako nieważnej z powodu zawarcia jej dla pozoru i jednocześnie nieważnej wobec zamiaru obejścia przepisów ustawy. Są to nawzajem wykluczające się sytuacje albowiem przyjęcie pozorności w rozumieniu art. 83 k.c. oznaczałoby, że w istocie umowa o pracę nie była wykonywana przez strony umowy natomiast stosowanie art. 58 § 1 k.c. powoduje konieczność przyjęcia, że umowa o pracę była rzeczywiście realizowana tylko faktyczny jej cel był inny od wskazanego w umowie.

Strona pozwana wskazała, że zawarcie umowy o pracę w celu nabycia uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia społecznego stanowi obejście przepisów prawa przy jednoczesnym podkreśleniu, że pomiędzy stronami nie powstał stosunek pracy.

Wnioskodawca konsekwentnie podnosił, że powinien podlegać ubezpieczeniom społecznym z uwagi na faktyczne wykonywanie czynności na rzecz płatnika w ramach stosunku pracy.

W myśl art. 6 ust.1 pkt 1, art. 11 ust.1. art. 12 ust.1 oraz art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2016.963 t.j.) osoby fizyczne, które są pracownikami na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Zgodnie z art. 22 § 1 KP przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Materiał dowodowy w niniejszej sprawie w postaci dokumentacji osobowej, zeznań świadków i samego M. S. na okoliczności zawartej między stronami umowy o pracę i jej realizowania wskazują, że nie sposób podnosić pozorności tej czynności, nie wykazała tego też strona pozwana.

Świadkowie zgodnie zeznali, że M. S. przywoził towar do ich sklepów, opisywali czynności, które wykonywał, a także nie zaprzeczali, że utykał on na jedną nogę, co jednak nie wpływało na jakość pracy.

Sąd nie dostrzegł okoliczności podważających wiarygodność tych zeznań.

W orzecznictwie sądów utrwalony jest pogląd, że nie można przyjąć pozorności oświadczeń o zawarciu umowy o pracę, ani działania w celu obejścia ustawy, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.01.2005r. sygn. II UK 141/2004 oraz wyrok z dnia 05.10.2005r. sygn. I UK 32/2005).

Wykazanie pozorności umowy o pracę winno opierać się na konkretnych dowodach przedstawionych przez strony, a nie na domniemaniach i przypuszczeniach. Nie wystarczą w tej kwestii także wątpliwości organu rentowego, a już zwłaszcza nie może być uwzględniony ten argument, że ubezpieczona i płatnik składek nie udowodnili wykonywania pracy bo to na organie rentowym ciąży obowiązek dowodowy zmierzający do wykazania, że praca faktycznie nie była wykonywana. Tego strona pozwana nie wykazała.

Uwzględniając powyższe i fakt rzeczywistego realizowania stosunku pracy, czynność zawarcia umowy o pracę można było zakwestionować tylko z przyczyny obejścia prawa.

Strona pozwana wskazała, że krótki termin od zawarcia umowy do przejścia na zwolnienie lekarskie wskazują na zamiar stron umowy odnoszący się wyłącznie do uzyskania przez wnioskodawcę świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Powyższa kwestia także była wielokrotnie przedmiotem zainteresowania sądów i określono jednoznacznie, że dążenie do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jako cel podjęcia zatrudnienia, nie może świadczyć o zamiarze obejścia prawa, jeżeli umowa o pracę jest faktycznie wykonywana (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 02.06.2016r. III AUa 733/15 LEX 2071255).

Wskazać przy tym należy, że nie sposób czynić zarzutu osobie zakwalifikowanej na zabieg operacyjny, że poszukiwała pracy. Organ rentowy nie wykazał w szczególności aby M. S. był osobą niezdolną do pracy w dacie zawierania umowy o pracę i w okresie jej wykonywania. Zważywszy, że aktualnie, w niedługim czasie po zabiegu nadal wykonuje zatrudnienie na podobnym stanowisku pracy i w tym samym miejscu, tylko u innego personalnie pracodawcy.

Uwzględniając powyższe Sąd uznał, że strona pozwana nie wskazała tego rodzaju faktów i dowodów, które by uzasadniały stanowisko, że zatrudnienie nie było przez wnioskodawcę realizowane. Nie istniały podstawy do odmowy wiarygodności twierdzeniom wnioskodawcy i świadków, którzy opisali sposób i miejsce wykonywania obowiązków przez wnioskodawcę zwłaszcza, że nie zostały one skutecznie zakwestionowane przez stronę pozwaną.

Mając powyższe na uwadze Sąd, uznając odwołanie za zasadne, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję. O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w oparciu o treść przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).